

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 13C/62/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1516201814
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Gašpírová
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2017:1516201814.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v Bratislave, v konaní pred sudcom Mgr. Zuzanou Gašpírovou, v sporovej veci žalobcu: HomePro Správcovská, s.r.o., IČO: 44 934 556, Hálkova 1/A, Bratislava, zastúpená Advokátskou kanceláriou Nagyová Tenkač, s.r.o., IČO: 36 862 169, Ružinovská 42, Bratislava, proti žalovaným: 1. T. R., nar. X.XX.XXXX, bytom V. XX/X, X., 2. T. T. R., rod. U., nar. X.X.XXXX, bytom Y. T. XX, T., obaja zastúpení: JUDr. Evou Rakošovou, advokátkou, Námestie 1.mája 2, Senec, o zaplatenie 1.333,76 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd konanie v časti o zaplatenie istiny 176,38 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 176,38 Eur od 30.6.2016 do zaplatenia, z a s t a v u j e .

Súd v r a c i a žalobcovi krátený súdny poplatok vo výške 9,80 Eur prostredníctvom Slovenskej pošty, a.s. po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Súd žalobu z a m i e t a .

Žalovaný v 1.rade a žalovaná v 2.rade majú voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1.Žalobou, doručenou súdu dňa 11.2.2016 sa žalobca domáhal voči žalovaným zaplatenia sumy 1.333,76 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 1.333,76,-Eur od 25.6.2015 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že je (na základe zmluvy o výkone správy zo dňa 1.1.2010) správcom bytového domu na V. D.. P. X. a žalovaní sú podielovými spoluvlastníkmi bytu č. X-X.X. v tomto dome. S poukazom na zákon č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov sú vlastníci povinní poukazovať mesačne vopred platby do fondu prevádzky, údržby a opráv. V zmysle článku V ods. 3 zmluvy o výkone správy vyúčtovanie nákladov za poskytované plnenia spojené s užívaním bytov zabezpečí správca pre všetkých vlastníkov v dome najneskôr do 31.5. nasledujúceho roka. Vyúčtovaním zistený nedoplatok je vlastníkom povinný uhradiť do 30 dní odo dňa doručenia vyúčtovania podľa čl. V bodu 4 zmluvy o výkone správy. Žalovaní do dňa podania žaloby neuhradili žalobcovi časť nedoplatku za služby spojené s užívaním bytu podľa vyúčtovania nákladov za obdobie 1.1.2014 do 31.12.2014 a to vo výške 1.333,73 Eur, pričom tak boli povinní urobiť do 24.6.2015.

2.Žalovaná v 2.rade podala vo veci odpor proti vydanému platobnému rozkazu č.k. 13C 62/2016-62 zo dňa 27.5.2016. Namietala, že stav evidovaný na LV nezodpovedá skutočnému stavu. So žalovaným v 1.rade uzatvorili dňa 24.10.2008 manželstvo, byt nadobudli do vlastníctva na základe kúpnej zmluvy zo dňa 23.2.2009. Od 2/2011 však tieto nehnuteľnosti využíval a všetky náklady s týmto spojené uhrádzal, výlučne žalovaný v 1.rade. Manželstvo bolo rozvedené dňa 28.11.2011. Následne žalovaní uzavreli

dohodu o vysporiadaní BSM, ktorá nadobudla právoplatnosť dňa 13.2.2013. Na jej základe sa vlastníkom bytu stal žalovaný v 1.rade, pričom jej súčasťou je i jeho vyhlásenie, že na predmetnej nehnuteľnosti nie sú žiadne ťarchy a záväzky. Nakoľko náklady spojené s užívaním bytu vznikli za rok 2014, teda v čase, keď vlastníkom bytu bol výlučne žalovaný v 1.rade, je nárok uplatňovaný aj voči žalovanej v 2.rade, podľa jej názoru, nedôvodný.

3.V písomnom vyjadrení zo dňa 4.10.2016 žalobca zdôraznil, že vlastníckmi sporného bytu sú naďalej obaja žalovaní. Dohoda medzi manželmi o vyporiadaní BSM môže nadobudnúť účinnosť len vkladom do katastra nehnuteľností. Poukázal na ustanovenie § 70 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z.z. podľa ktorého údaje katastra uvedené v § 7 sú hodnoverné, ak sa nepreukáže opak. Nakoľko bývalí manželia nepristúpili k podaniu návrhu na vklad do katastra nehnuteľnosti a vzhľadom na hmotnoprávny charakter lehoty na vyporiadanie BSM, platí, že nehnuteľné veci sú v podielovom spoluvlastníctve a že podiely oboch manželov sú rovnaké.

4.Žalovaný v 1.rade v písomnom vyjadrení zo dňa 11.11.2016 považoval žalobu za nedôvodnú, žiadal túto zamietnuť v celom rozsahu. Namietal správnosť vyúčtovania nákladov za rok 2013. Predpísané zálohové platby za rok 2013 činili sumu 2.077,44 Eur, v zmysle vyúčtovania prijaté platby od žalovaného v 1.rade činili 593,43 Eur, stav konta k 31.12.2012 nedoplatok -24,86 Eur, celkovo teda predstavoval nedoplatok za rok 2013 -1.445,52 Eur. V roku 2013 však žalovaný v 1.rade uhradil celkovo 1.798,22 Eur. Nesprávne bolo následne aj vyúčtovanie nákladov za rok 2014, kedy ako predpísané zálohy za rok 2014 činili sumu 2.139,32 Eur, žalobca evidoval vo vyúčtovaní výšku prijatých platieb od žalovaného v 1.rade 1.812,20 Eur, k tomuto započítal nedoplatok s prihliadnutím na stav konta k 31.12.2013 vo výške 1.445,52 Eur a vyčíslili nedoplatok k úhrade za rok 2014 vo výške 1.358,62 Eur. V roku 2014 však činila skutočná výška celkových úhrad zo strany žalovaného v 1.rade 1.993,42 Eur. Po spočítaní všetkých skutočne vykonaných platieb je zrejmé, že po vyúčtovaní za rok 2014 bol tento reálne dokonca v preplatku vo výške 27,39 Eur ($- 2.139,32 \text{ Eur} / \text{predpísané zálohové platby za rok 2014} / + 1.993,42 \text{ Eur} / \text{reálne uhradené platby za rok 2014} / = -145,90 \text{ Eur} + 414,02 \text{ Eur} = 268,12 \text{ Eur} - 240,73 \text{ Eur} / \text{nedoplatok za rok 2014} /$, t.j. celkovo + 27,39 Eur preplatok). Žalovaný v 1.rade žalobcu opätovne upozorňoval na potrebu kontroly platieb, nakoľko tie, ktoré voči žalovaným eviduje žalobca, nekorešponujú so skutočným stavom.

5.Listom zo dňa 15.11.2016 zobrať žalobca žalobu v časti o zaplatenie istiny 176,38 Eur späť a žiadal, aby súd žalovaných zaviazal na zaplatenie sumy 1.157,38 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 1.333,76 Eur od 25.6.2015 do 29.6.2016 a zo sumy 1.157,38 Eur od 30.6.2016 do zaplatenia a náhradu trov konania. Vzhľadom na výsledok vyúčtovania nákladov za užívanie bytu za rok 2015 je zrejmé, že celkový nedoplatok k úhrade činí práve sumu 1.157,38 Eur.

6.V písomnom vyjadrení zo dňa 16.12.2016 sa žalobca pokúsil objasniť spôsob výpočtu žalovanej istiny nasledovne. Z vyúčtovania nákladov za užívanie bytu za rok 2012 je zrejmé, že nedoplatok celkovo činil sumu 1.347,25 Eur (tento dlh pozostával zo sumy 1.180,16 Eur- stav konta k 31.12.2011, sumy 167,09 (rozdiel medzi 2.174,40 Eur skutočný náklad v roku 2012 a sumou 2.007,31 Eur ako reálne prijatými platbami. Od celkového nedoplatku -1.347,25 Eur za rok 2012 je nutné odpočítať sumu 24,86 Eur (stav konta k 31.12.2012 pred vyúčtovaním, uvedený vo vyúčtovaní za obdobie 2013). Celkovo teda dlh činil -1.322,39 Eur. Žalovaný v roku 2013 uhradil celkovo 1.798,22 Eur, pričom žalobca mu z tejto sumy na ročné vyúčtovanie za rok 2013 zarátal sumu 593,43 Eur. Rozdiel (1.798,22 Eur - 539,43 Eur) 1.204,79 Eur započítal na inú pohľadávku a to na sumu -1.322,39 Eur (1.204,79 Eur - 1.322,39 Eur = - 117,60 Eur). Za rok 2013 žalovaný v 1.rade uhradil (18.1.2013 sumu 142,18 Eur, 20.2.2013 sumu 142,18 Eur, 14.3.2013 sumu 142,18 Eur, 17.4.2013 sumu 142,18 Eur, 6.6.2013 sumu 181,22 Eur, 16.7.2013 sumu 181,22 eur a 19.8.2013 sumu 181,22 Eur). Sumu 142,18 Eur mesačne žalovaný v 1.rade poukazoval na účet žalobcu podľa starého zálohového predpisu platného od 1.6.2012, tento ukladal povinnosť uhrádzať sumu 142,18 Eur na tzv. fond prevádzky a sumu 19,60 Eur na tzv. fond opráv. Žalovaný v 1.rade teda uhrádzal sumu 19,60 Eur na iný účet. Suma 19,60 Eur x 6 mesiacov činilo sumu 117,60 Eur, ktorá predstavovala zostatok z vyššie uvedeného výpočtu. V zmysle ročného vyúčtovania za rok 2013, bola teda na prijaté platby započítaná suma 593,43 Eur. Rozdiel medzi skutočne vynaloženými nákladmi 1.445,52 Eur a prijatých platieb 593,43 Eur činil sumu 1.420,66 Eur a po pripočítaní sumy 24,86 (stav konta k 31.12.2012 pred vyúčtovaním) činila suma ročného vyúčtovania nedoplatku za rok 2013 sumu 1.445,52 Eur.

7. Žalovaní, prostredníctvom svojho právneho zástupcu, v liste zo dňa 13.2.2017, vzniesli námietku premlčania. Žalobca v priebehu súdneho konania spresnil skutkový a právny základ uplatňovaného nároku, kedy poukázal na existenciu nedoplatku za obdobie 1.1.2012 až 31.12.2012 vo výške -1.347,25 Eur, ktorý však v časti nedoplatku vo výške -1.180,16 Eur predstavuje stav konta žalovaných ešte z obdobia roku 2011 a na vykonanie následných zápočtov riadne a včas vykonaných zálohových platieb žalovaným v 1.rade z predchádzajúcich období. Po vykonaní kontroly žalovaní zistili, že za rok 2009 činil nedoplatok 344,68 Eur, za rok 2010 -802,64 Eur, za rok 2011 -1.214,26 Eur a za rok 2012 sumu 1.347,25 Eur. Z uvedeného je zrejmé, že žalobcom tvrdený nedoplatok za obdobie 1.1.2012 do 31.12.2012 je v skutočnosti sumár nedoplatkov za obdobie rokov 2009-2012. Žaloba bola podaná až dňa 11.2.2016. V období rokov 2009-2011 žalovaní opakovane namietali písomne nesprávnosť vyčísleného nedoplatku. Rovnako namietali aj nesprávnosť vyúčtovania za rok 2012. Vo vyúčtovaní za rok 2013 bola uvedená výška nedoplatku- stav konta k 31.12.2012 pre vyúčtovaním vo výške iba - 24,86 Eur, z čoho žalovaní usúdili, že ich písomne námietky proti nesprávnosti predchádzajúcich vyúčtovaní boli zohľadnené po zmene správcu. Uviedli, že vyčíslený nedoplatok za rok 2011 bol žalovaným predložený správcu v máji 2012 a stal sa splatným do 30 dní odo dňa jeho doručenia, t.j. do 30.6.2012. Od 1.7.2012 začala plynúť premlčacia lehota k sume nedoplatku vo vyúčtovaní 1.180,16 Eur, ktorá uplynula dňa 1.7.2015. Predmetom tohto konania, po čiastočnom späťvzati žaloby, je zaplatenie 1.157,38 Eur, čo je menej ako vyššie špecifikovaný premlčaný nárok. Okrem toho poukázali na nezákonnosť postupu správcu, ktorý vykonal započítanie ne nedoplatok z vyúčtovania za rok 2012, t.j. započítal riadne uhrádzané mesačné zálohové platby žalovanými v roku 2013 na nedoplatok za roky 2009-2012. Započítanie predstavuje zánik vzájomne sa kryjúcich pohľadávok patriacich vzájomne veriteľovi a dlžníkovi a to vtedy ak jeden z účastníkov urobí prejav smerujúci k započítaniu alebo ak medzi účastníkmi dôjde k dohode o započítaní takýchto pohľadávok. Predpokladom zániku pohľadávky v dôsledku započítania je to, že započítavané pohľadávky sú vzájomné, ide o plnenie rovnakého druhu, pohľadávky sú na započítanie spôsobilé a bol realizovaný prejav smerujúci k započítaniu. Započítací prejav treba adresovať druhému účastníkovi. Ide o jednostranný právny úkon, z ktorého obsahu musí byť zrejmé najmä to, ktorá pohľadávka alebo viaceré pohľadávky sa uplatňujú na započítanie, v akej výške, proti ktorej pohľadávke veriteľa. Ak chýba niektorý z uvedených predpokladov, právne účinky započítania nenastanú. Započítať nemožno ani pohľadávky premlčané. V tomto prípade teda k započítaniu nemohlo dôjsť. V prvom rade zálohové platby upravuje § 10 ods. 1 a ods. 6 zákona č. 182/1993 a vyúčtovania § 8a ods. 2 citovaného zákona. V žiadnom prípade nejde o vzájomné pohľadávky.

8. Žalobca v písomnom vyjadrení zo dňa 20.2.2017 reagoval na právnu argumentáciu právneho zástupcu žalovaných nasledovne. Žalovaným sa nepodarilo preukázať neexistenciu dlhu evidentného z ročného vyúčtovania za rok 2012, uvedeného ako celkový nedoplatok v sume 1.347,25 Eur a potom následne v ročnom vyúčtovaní za rok 2013, pri ktorom sa stav konta ku dňu 31.12.2012 uvádza v sume -24,86 Eur. Číselným vyjadrením v ročných vyúčtovaniach žalobca sumarizuje hospodárenie a stav konta daného vlastníka bytu. Nie je možné tvrdiť, že žalobca prepracoval ročné vyúčtovanie na základe dopytu žalovaných. Žalobca v ročnom vyúčtovaní za rok 2013 zosumarizoval celú pohľadávku, pričom zo zaplatených zálohových platieb za obdobie roku 2013 vykonal započítanie pohľadávky na nedoplatok v ročnom vyúčtovaní za rok 2012, pričom znížil pohľadávku na uvedenú sumu 24,86 Eur, ktorú tak už v ročnom vyúčtovaní za rok 2013 uviedol. Žalobca nepovažoval pohľadávku za premlčanú, nakoľko právne významné pri tom, či započítavaná pohľadávka je premlčaná v okamihu stretnutia vzájomných pohľadávok a nie v čase urobenia započítacieho prejavu. K stretu pohľadávok z ročného vyúčtovania za rok 2012 a 2013 došlo dňa 21.6.2014. Ročné vyúčtovanie za rok 2012 bolo vyhotovené dňa 20.5.2013, pričom splatnosť daného ročného vyúčtovania nastáva po 30 dňoch, čo znamená približne 20.6.2013. Ročné vyúčtovanie za rok 2013 bolo vyhotovené 19.5.2014, pričom splatné bolo dňa 19.6.2014. Z uvedeného vyplýva, že k stretnutiu pohľadávok došlo dňa 20.6.2014. Každé ročné vyúčtovanie sa vyhotovuje v nasledujúcom roku vždy do konca mája, z čoho vyplýva, že ročné vyúčtovanie za rok 2010 nie je premlčané, pretože splatné bolo až v mesiaci jún 2011. Tým, že nedošlo k premlčaniu ročného vyúčtovania za rok 2010, nemohlo dôjsť ani k premlčaniu ostatných neskorších pohľadávok vyplývajúcich z nedoplatkov na ročných vyúčtovaniach za rok 2011,2012,2013. Z predložených bankových výpisov na bežnom účte za obdobie 2010,2011,2012 vyplýva, že žalovaní neuviedli účel platieb. Nie je preto dôvodná námietka nesprávneho započítania. K započítaniu došlo správne, úkon smerujúci k započítaniu vyjadril žalobca ročným vyúčtovaním, pri ktorom zohľadnil pohľadávku/ nedoplatok na ročnom vyúčtovaní za rok 2012. V ročnom vyúčtovaní za rok 2013 uviedol, ktoré platby prijal ako platby započítané na dané obdobie roku 2013, v celkovej sume 593,43 Eur, čím vyjadril, že zvyšok poukázaných finančných prostriedkov žalovaných boli zohľadnené a použité na

krytie staršej pohľadávky. Forma právneho úkonu započítania nie je predpísaná, musí spĺňať všeobecné náležitosti stanovené v § 34 Občianskeho zákonníka. Žalobca vykonaním jednostranného započítania ponížil dlh žalovaných na ročnom vyúčtovaní za rok 2012, v ročnom vyúčtovaní za rok 2013 túto skutočnosť započítania vyjadril s ohľadom na zaužívanú formu ročných vyúčtovaní v Stav konta k 31.12.2012 pred vyúčtovaním, kde uviedol zostatok v sume -24,86 Eur.

9. Na pojednávaní, konanom dňa 27.2.2017, právny zástupca žalovaných zdôraznil, že k vyčísleným nedoplatkom za rok 2009 vo výške 344,68 Eur, za rok 2010 vo výške 802,64 Eur a za rok 2011 vo výške 1.214,26 Eur vzniesli žalovaní námietku premlčania. Je teda zrejmé, že nedoplatok za rok 2011 (ktorý však už v sebe zahŕňal nedoplatok aj za rok 2009) sa premlčal 20.6.2015. Nedoplatky sa premlčujú ako bezdôvodné obohatenie, nakoľko ide o nárok zo zákona, ktorý v prípade, že vlastník bytu neuhradí, sa bezdôvodne obohacuje na úkor ostatných vlastníkov v dome. Žalovaní hradili mesačné zálohové platby vo výške podľa zálohového predpisu so stanoveným variabilným symbolom, čiže dali zrejme najavo, ktorý svoj záväzok plnia. Žalobca mal voči žalovaným pohľadávku titulom vyčíslených nedoplatkov z ročného zúčtovania za roky 2009-2012, na druhej strane absentovala pohľadávky žalovaných voči žalobcovi, neexistujú tu teda vzájomné pohľadávky na započítanie.

10. Právny zástupca žalobcu v písomnej záverečnej reči zo dňa 2.3.2017 zopakoval svoju skutkovú a právnu argumentáciu, už prednesenú v konaní. Uviedol, že žalovaní nepreukázali, že by sa domáhali opravy ročných vyúčtovaní. Je nesporné, že žalobca zarátal prijaté plnenia žalovaných na existujúci starší dlh. Trval na tom, že v konaní sa jednoznačne jedná o vzájomne započítateľné pohľadávky, pretože ide o pohľadávky dvoch subjektov a to vlastníkov bytov a nebytových priestorov, v mene a na účet ktorých koná žalobca ako správca bytového domu a na druhej strane subjektu vlastníka bytu, ktorými sú žalovaní. Nakoľko sa žalovaným nepodarilo preukázať, v ktorej časti výpočtu nie je tento správny a taktiež nepreukázali úhrady, ktorými by vyvrátili tvrdenia žalobcu o nedoplatku, je zrejmé, že pohľadávka je prítomná. Poukázal na to, že žalovaní v rokoch 2010, 2011, 2012, 2013 a časť roka 2014 poukazovali platby na účet žalobcu bez uvedenia konkrétneho účelu plnenia. Prvé zapísanie účelu platby je za 6. mesiac roka 2014. Preto tvrdenie žalovaných, že uvádzaním variabilného symbolu určovali na akú konkrétnu pohľadávku boli platby určené, je nedôvodné. Uplatňovanú pohľadávku nepovažuje žalobca za premlčanú, nakoľko právne významné je, či započítavaná pohľadávka je premlčaná v okamihu stretnutia dvoch vzájomných pohľadávok a nie v čase urobenia započítacieho prejavu. Z uvedeného vyplýva, že žalobcom uplatnená pohľadávka nebola premlčaná, pretože k stretnutiu pohľadávok z ročného vyúčtovania za rok 2012 a za rok 2013 došlo dňa 21.6.2014. Nie je premlčané ani ročné vyúčtovanie za rok 2010, pretože splatné bolo až v mesiaci jún 2011 a preto nemohlo dôjsť ani k premlčaniu ostatných pohľadávok vyplývajúcich z nedoplatkov na ročných vyúčtovaniach za rok 2011, 2012, 2013. Pokiaľ dlžník nespresní favorizáciu svojej platby, potom ju veriteľ započíta na svoju najstaršiu pohľadávku. Takto postupoval aj žalobca.

11. Právna zástupkyňa žalovaných vo svojej záverečnej reči zo dňa 14.3.2017 opätovne zhrnula skutkovú a právnu argumentáciu. Z vyúčtovania nedoplatkov za roky 2013, 2014 nevyplýva existencia nedoplatku žalovaných. Žalovaná istina v skutočnosti predstavuje nedoplatok z vyúčtovaní z rokov 2009-2012, ktoré žalobca uhradil zápočtom z preddavkových platieb uhrádzaných žalovaným v 1. rade a týmto postupom fakticky presunul premlčané nedoplatky z vyúčtovaní z obdobia 2009-2012 do ďalšieho obdobia. Takýto postup je nezákonný. Poukázala na charakter finančných prostriedkov akumulovaných vo fonde, ktoré sú majetkom všetkých vlastníkov. Pravidelné mesačné platby do fondu sú pravidelne sa opakujúce platby, ktorých účelom je vytvorenie dostatočného množstva zdrojov na úhradu výdavkov spojených s prevádzkou, údržbou, opravami, úhradou za služby ich dodávateľom. Až momentom vykonania vyúčtovania vzniká vlastníkom skutočná pohľadávka voči dlžníkovi v prípade vzniku nedoplatku. Je preto nutné dôsledne rozlišovať nárok na platenie záloh a nárok na úhradu skutočne vynaložených nákladov vyplývajúcich z ročného vyúčtovania. V zmysle rozhodnutia NSČR sp. zn. 22 Cdo 2038/2008 zo dňa 26.1.2009 aj keď obidve platby majú zhodný základ, odvíja sa ich vznik od zásadne odlišného okruhu skutkových okolností majú rôznu splatnosť. Preto oba tieto nároky nemôžu obstáť vedľa seba. Zdôraznila postavenie žalovaných ako spotrebiteľov a preto je nevyhnutné, aby informácie uvedené vo vyúčtovaní boli zrozumiteľné a prehľadné. Správca je pri správe domu povinný vymáhať od vlastníkov vzniknuté nedoplatky, pričom nesmie byť pri tomto neprímerane dlho nečinný, aby nespôsobil premlčanie pohľadávok. Opätovne poukázala na svoju argumentáciu o neexistencii vzájomných pohľadávok medzi stranami sporu, ktoré by boli spôsobilé na vzájomné započítanie, absentuje pohľadávky žalovaných voči žalobcovi. Nakoľko preddavkové mesačné platby predstavujú v zmysle teórie práva tzv. opakované

plnenie, nemožno tieto platby považovať za čiastočnú úhradu skorších záväzkov. K otázke premlčania uplatneného nároku poukázala na to, že pri vyúčtovaní za rok 2009 na sumu nedoplatku 344,68 Eur uplynula subjektívna premlčacia doba dňa 31.5.2012, pri vyúčtovaní za rok 2010 na sumu nedoplatku 802,64 Eur uplynula dňa 31.5.2013, pri vyúčtovaní za rok 2011 na sumu nedoplatku 1.214,26 Eur dňa 31.5.2014. Ako žalobca uviedol vyúčtovanie nákladov za rok 2012 s nedoplatkom 1.347,25 Eur, pozostáva zo sumy 1.180,16 Eur stav konta k 31.12.2011 a sumy 167,09 Eur (rozdiel skutočného nákladu a prijatých platieb za rok 2012. Ak suma 1.180,16 Eur predstavuje nedoplatok za rok 2011, ten sa premlčal v subjektívnej dobe dňa 31.5.2014.

12.Súd vec prejednal v neprítomnosti žalovanej v 2.rade, ktorá na jednotlivé termíny pojednávania nebola volaná, nakoľko v konaní bola zastúpená právnou zástupkyňou. Z rovnakého dôvodu súd vec prejednal aj v neprítomnosti žalobcu.

13.Podľa § 144 Civilného sporového poriadku žalobca môže vziať žalobu späť.

Podľa § 145 Civilného sporového poriadku ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej. Ak je žaloba vzatá späť sčasti pred jej dorúčením žalovanému, koná súd o zvyšku nároku bez rozhodovania o zastavení konania v tejto časti.

Podľa § 146 Civilného sporového poriadku súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie. Súhlas žalovaného je potrebný vždy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

14.V priebehu súdneho konania zoberal žalobca svoju žalobu v časti späť. Súhlas žalovaných s čiastočným späťvzatím si súd nevyžiadaval z dôvodu, že k tomu došlo skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu alebo pojednávanie. Späťvzatie žaloby sčasti predstavuje prejav vôle žalobcu nepokračovať v súdnom konaní, preto bol súd povinný konanie zastaviť v časti vymedzenej vo výroku tohto súdneho rozhodnutia.

15.Súd žalobcovi vrátil krátený súdny poplatok z čiastočného späťvzatia návrhu vo výške 9,80 Eur v zmysle § 11 ods. 3 a 4 zákona č. 71/1992 Z.z. o súdnych poplatkoch, pričom vychádzal zo sumy 16,50,-Eur, ktorú by bol žalobca povinný uhradiť ako súdny poplatok v prípade, ak predmetom konania by bolo len zaplatenie 176,38 Eur.

16.Súd vykonal dokazovanie oboznámením s obsahom listinných dôkazov, založených v spise.

17.V zmysle predloženej zmluvy o výkone správy zo dňa 1.10.2010, uzavretej medzi správcou ATLAS REAL SPRÁVCOVSKÁ, s.r.o. (podľa výpisu z Obchodného registra došlo k zmene obchodného mena správcu na HomePro Správčovská, s.r.o. od 15.11.2012) a vlastními bytov a nebytových priestorov L. U. V. na V. D., splnomocnili vlastníci správcu na vykonávanie správy spoločných častí a spoločných zariadení bytového domu. Úlohou správcu v zmysle čl. IV zmluvy bolo, okrem iného, zabezpečiť vykonanie opráv a údržbu spoločných častí a zariadení, príslušenstva domu, zabezpečiť dodávku tovarov a služieb pre bytový dom a nebytového priestory. Podľa čl. IV bodu 10 zmluvy je správca povinný písomne upozorniť vlastníkov, ktorí sú v omeškani s plátbami na vznikajúci nedoplatok s upozornením na výšku poplatkov z omeškania 1x štvrtročne. Podľa čl. IV bod 13 zmluvy ak správca nepredloží vlastníkom správu o svojej činnosti za predchádzajúci rok týkajúcu sa domu a vyúčtovania použitia fondu prevádzky, údržby a opráv a úhrad za plnenia v lehote najneskôr do 31.mája nasledujúceho roka, nemá až do ich predloženia nárok na platby za správu. Podľa čl. V bodu 3,4 zmluvy vyúčtovanie nákladov za poskytované plnenia spojené s užívaním bytov, nebytových priestorov a garážových státi zabezpečí správca najneskôr do 31.5. nasledujúceho roku. Vyúčtovaním zistený nedoplatok je vlastníkom bytu povinný uhradiť na účet domu do 30 dní odo dňa doručenia vyúčtovania. Podľa čl. VI bod 2 zmluvy vlastníci bytov sú povinní poukazovať mesačne vopred za účelom zabezpečenia prevádzky domu a) mesačné preddavky do fondu opráv a údržby, b) mesačné preddavky na úhradu za plnenia spojené s užívaním bytu, c) poplatok za výkon správy a to najneskôr do 15.dňa každého mesiaca na účet domu

s použitím variabilného symbolu. Výška preddavkov bude stanovená v zálohovom liste, ktorý doručí správca každému vlastníkovi.

18.Z čiastočného výpisu z LV č. XXXX súd zistil, že žalovaní si podieloví spoluvlastníci bytu č. X-X.XB, nachádzajúcom sa v bytovom dome na V. D.. P. X..

19.Z vyššie uvedeného je zrejmé a táto skutočnosť nebola medzi stranami sporná, že žalobca vykonáva správu spoločných častí a zariadení, nebytových priestorov domu, v ktorom žalovaní vlastní byt v režime podielového spoluvlastníctva.

20.Žalobca do spisu založil vyúčtovania nákladov za užívanie bytu za jednotlivé roky. Za rok 2009 činil nedoplatok sumu -323,03 Eur. Za rok 2010 činil nedoplatok k úhrade celkom -762,36 Eur (vo vyúčtovaní sa nachádzali informácie o stave účtu- vyúčtovanie za rok 2010 nedoplatok -548,83 Eur, predpísané zálohy za rok 2010 -1.233,84 Eur, prijaté platby za rok 2010 1.233,84 Eur, stav konta k 31.12.2009 pred vyúčtovaním -213,53 Eur). Za rok 2011 činil nedoplatok k úhrade celkom -1.055,21 Eur (vo vyúčtovaní sa nachádzali informácie o stave účtu- vyúčtovanie za rok 2011 (nedoplatok) -15,49 Eur, predpísané zálohové platby za rok 2011 -1.566,31 Eur, prijaté platby za rok 2011 1.288,95 Eur, stav konta k 31.12.2010 pred vyúčtovaním -762,36 Eur). Za rok 2012 činil nedoplatok k úhrade celkom -1.347,25 Eur (vo vyúčtovaní sa nachádzali informácie k stavu účtu- vyúčtovanie za rok 2012 (nedoplatok) -127,89 Eur, predpísané zálohové platby za rok 2012 -2.046,51 Eur, prijaté platby za rok 2012 2.007,31 Eur, stav konta k 31.12.2011 pred vyúčtovaním -1.180,16 Eur). Za rok 2013 činil celkom nedoplatok k úhrade -1.445,52 Eur (vo vyúčtovaní sa nachádzali informácie k stave účtu- vyúčtovanie za rok 2013 (preplatok) 63,35 Eur, predpísané zálohové platby za rok 2013 -2.077,44 Eur, prijaté platby za rok 2013 593,43 Eur, stav konta k 31.12.2012 pred vyúčtovaním -24,86 Eur). Za rok 2014 činil celkom nedoplatok k úhrade -1.358,62 Eur (vo vyúčtovaní sa nachádzali aj informácie o stave účtu- vyúčtovanie za rok 2014 (preplatok) 414,02 Eur, predpísané zálohové platby za rok 2014 -2.139,32 Eur, prijaté platby za rok 2014 1.812,20 Eur, stav konta k 31.12.2013 pred vyúčtovaním -1.445,52 Eur). Nedoplatok mal byť uhradený do 30 dní od doručenia na bankový účet domu s uvedením variabilného symbolu. Za rok 2015 činil nedoplatok k úhrade -1.157,38 Eur (vo vyúčtovaní sa nachádzali informácie o stave účtu- vyúčtovanie za rok 2015 (nedoplatok) -229,48 Eur, predpísané zálohové platby -1.925,14 Eur, prijaté platby za rok 2015 2.355,86 Eur, stav konta k 31.12.2014 pred vyúčtovaním -1.358,62 Eur).

21.Žalovaný v 1.rade do spisu založil výpisy z účtov, osvedčujúce úhradu jednotlivých preddavkov za rok 2013 vo výške 6 x 181,22 Eur a 5 x 142,18 Eur (uvedené sumy súhlasili s výškou preddavkov, stanovených zálohovými predpismi na toto obdobie). Následne založil do spisu výpisy z účtov za obdobie rokov 2010, 2011, 2012, 2013, 2014,2015,2016, ktoré osvedčovali platby preddavkov. Žalobca zaslal žalovanému v 1.rade mailom zo dňa 28.5.2014 vyúčtovanie za rok 2013, na čo žalovaný reagoval mailom zo dňa 29.5.2014, kde poukázal na údajnú chybu vo vyúčtovaní, pričom konštatoval, že pravidelne hradil mesačné zálohové platby. V maily zo dňa 10.9.2014 žalobca zaslal žalovanému v 1.rade upomienku č. 1 (List zo dňa 9.9.2014 Vec: 1.upomienka na zaplatenie nedoplatku- vyzval žalovaného v 1.rade na úhradu nedoplatku vyúčtovania nákladov za rok 2013 vo výške 1.420,66 Eur, dlžnú sumu žiadal uhradiť v lehote 5 dní od doručenia upomienky na príslušný účet s uvedením variabilného symbolu.). Žalovaný v 1.rade mailom zo dňa 11.9.2014 namietal danosť upomienky, nakoľko riadne hradil mesačné zálohové predpisy počas celého namietaného obdobia. V maily zo dňa 14.9.2014 žalobca nespochybnil úhradu mesačných zálohových platieb, ale uviedol, že ide o nedoplatky z vyúčtovaní, ktoré žalovaný v 1.rade nehradí aj za rok 2012, pričom ním platené mesačné zálohové platby boli použité na uhradenie tohto nedoplatku. V maily zo dňa 30.9.2014 žalovaný v 1.rade namietal správnosť výpočtu nedoplatku, pričom zdôraznil, že žalobca mu nie je schopný preukázať opodstatnenie údajného nedoplatku.

22.Žalovaná v 2.rade do spisu založila dohodu o vyporiadaní zaniknutého BSM, uzavretú dňa 13.2.2013 medzi ňou a žalovaným v 1.rade. V rámci tejto dohody sa zmluvné strany dohodli, že nehnuteľnosti- byt č. X-X.XB na V. D.. P. X. spolu s príslušenstvom pripadnú do výlučného vlastníctva žalovaného v 1.rade. V čl. 5 zmluvné strany vyhlásili, že podpisom tejto dohody sú vyporiadané všetky práva a povinnosti vyplývajúce zo zaniknutého BSM a tiež z prípadných pohľadávok a záväzkov vzniknutých počas trvania ich manželstva.

23. Podľa § 488 Občianskeho zákonníka (ďalej len "OZ") záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (požiadavka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa § 489 OZ záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 559 ods. 1 a 2 OZ splnením dlh zanikne. Dlh musí byť splnený riadne a včas.

Podľa § 580 OZ ak veriteľ a dlžník majú vzájomné pohľadávky, ktorých plnenie je rovnakého druhu, zaniknú započítaním, pokiaľ sa vzájomne kryjú, ak niektorý z účastníkov urobí voči druhému prejav smerujúci k započítaniu. Zanik nastane okamihom, keď sa stretli pohľadávky spôsobilé na započítanie.

Podľa § 100 ods. 1 OZ právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 OZ pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 149 ods. 2 OZ ak dôjde k vyporiadaniu dohodou, sú manželia povinní vydať si na požiadanie písomné potvrdenie o tom, ako sa vyporiadali.

Podľa § 149a OZ pokiaľ sa dohody medzi manželmi podľa ustanovení § 143 a 149 týkajú nehnuteľností, musia mať písomnú formu a nadobúdajú účinnosť vkladom do katastra.

Podľa § 8 ods. 1 zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov (ďalej len "citovaný zákon") správcom môže byť právnická osoba alebo fyzická osoba podnikateľ, ktorá má v predmete podnikania alebo v predmete činnosti správu a údržbu bytového fondu; správca, ktorý spravuje bytové domy, musí spĺňať aj podmienky podľa osobitného predpisu. Činnosť správcu môže byť vykonávaná len podľa tohto zákona.

Podľa § 8a ods. 2 citovaného zákona) správca je povinný najneskôr do 31. mája nasledujúceho roka predložiť vlastníkom bytov a nebytových priestorov v dome správu o svojej činnosti za predchádzajúci rok týkajúcej sa domu, najmä o finančnom hospodárení domu, o stave spoločných častí domu a spoločných zariadení domu, ako aj o iných významných skutočnostiach, ktoré súvisia so správou domu. Zároveň je povinný vykonať vyúčtovanie použitia fondu prevádzky, údržby a opráv, úhrad za plnenia rozúčtované na jednotlivé byty a nebytové priestory v dome. Ak správca končí svoju činnosť, je povinný 30 dní pred jej skončením, najneskôr v deň skončenia činnosti, predložiť vlastníkom bytov a nebytových priestorov v dome správu o svojej činnosti týkajúcej sa tohto domu a odovzdať všetky písomné materiály, ktoré súvisia so správou domu vrátane vyúčtovania použitia fondu prevádzky, údržby a opráv a úhrad za plnenia. Zároveň je povinný previesť zostatok majetku vlastníkov na účtoch v banke na účty nového správcu alebo spoločenstva.

Podľa § 8b ods. 2 písm. e) citovaného zákona pri správe domu je správca domu povinný sledovať úhrady za plnenia a úhrady preddavkov do fondu prevádzky údržby a opráv od vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome a vymáhať vzniknuté nedoplatky.

Podľa § 10 ods. 1 citovaného zákona vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome sú povinní v súlade so zmluvou o spoločenstve alebo so zmluvou o výkone správy poukazovať preddavky mesačne vopred do fondu prevádzky, údržby a opráv, a to od prvého dňa mesiaca nasledujúceho po vklade 10) vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností. Výšku preddavku do fondu prevádzky, údržby a opráv určia vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome spravidla vždy na jeden rok vopred tak, aby sa pokryli predpokladané náklady na prevádzku, údržbu a opravy spoločných častí domu, spoločných zariadení domu, spoločných nebytových priestorov, príslušenstva a príslušeného pozemku, ako aj výdavky na obnovu, modernizáciu a rekonštrukciu domu. Vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome vykonávajú úhrady do fondu prevádzky, údržby a opráv podľa veľkosti spoluvlastníckeho podielu; ak je súčasťou bytu balkón, lodžia alebo terasa, pre účely tvorby fondu prevádzky, údržby a opráv domu sa

zarátava do veľkosti spoluvlastníckeho podielu 25% z podlahovej plochy balkóna, lodžie alebo terasy. Pri určení preddavkov do fondu prevádzky, údržby a opráv sú vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome povinní zohľadniť mieru využívania spoločných častí domu a spoločných zariadení domu vlastníckmi nebytových priestorov a garáží v dome.

24. Vychádzajúc z dikcie vyššie citovaných zákonných predpisov a s prihliadnutím na zistené skutočnosti, súd konštatuje nedôvodnosť podanej žaloby.

25. Súd mal za preukázané, že žalobca ako správca bytového domu, v zmysle uzavretej zmluvy o výkone správy na jednej strane, a žalovaní, ako vlastníci bytu v tomto dome na strane druhej, boli nositeľmi tak práv ako aj povinností. Žalobca, na základe platne uzavretej zmluvy o výkone správy, vykonával nielen správu spoločných častí a zariadení domu, ale aj hospodáril s prostriedkami fondu prevádzky, údržby a opráv. Bol tiež povinný do 31.5 nasledujúceho roka zabezpečiť vyúčtovanie nákladov za poskytované plnenia spojené s užívaním bytov a nebytových priestorov. Na druhej strane žalovaní, ako vlastníci bytov boli povinní platiť jednak mesačné preddavky do fondu prevádzky, údržby a opráv a to na základe vystavených zálohových listov a po zistení a vyúčtovaní nedoplatku tento rovnako v stanovenej lehote uhradiť. Postavenie oboch sporových strán súd považoval za dané, pričom môže konštatovať existenciu tak aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu, ako aj pasívnej vecnej legitímácie na strane žalovaných. Námetka žalovanej v 2.rade, že dohodou o vyporiadaní BSM, ktorú uzavrela so žalovaným v 1.rade, dochádza k zániku jej povinností, ako vlastníčky bytu voči žalobcovi, ako správcovi bytového domu, je nedôvodná. Súd pri prijatí tohto záveru vychádzal zo znenia citovaných zákonných ustanovení § 148 a 149a Občianskeho zákonníka, kedy na to, aby dohoda o vyporiadaní BSM, týkajúca sa nehnuteľností, nadobudla účinnosť, je nutný vklad do katastra nehnuteľností. V katastri naďalej figurujú ako vlastníci bytu obaja žalovaní, preto ich dvojstranná dohoda, je vo vzťahu k tretím osobám irelevantná.

26. Súd po preskúmaní obsahu jednotlivých listinných dôkazov a po ich vyhodnotení dospel k záveru, že postupu žalobcu nemôže poskytnúť súdnu ochranu. Na strane žalobcu dochádzalo v podstate k tomu, že riadne predkladal jednotlivé ročné vyúčtovania nákladov žalovaným (a to preukázateľne už za rok 2009 a nasledujúce). Už za rok 2009 vznikol nedoplatok, ktorý v nasledujúcich rokoch narastal. V snahe o znížovanie narastajúceho dlhu na nedoplatok, pristúpil žalobca k tomu, že na tento dlh začal započítavať časť plnení, poskytovaných žalovanými ako preddavky do fondu prevádzky, údržby a opráv. Takýto postup trval niekoľko rokov. K podaniu žaloby žalobca pristúpil až v roku 2016, kedy výšku svojho uplatneného nároku najskôr skutkovo a právne vymedzil ako nedoplatok za rok 2014. Až následne, a to pod tlakom argumentácie žalovaných, pristúpil ku korekcii svojich tvrdení. Jeho postup však nespĺňa atribúty zákonnosti a dochádza ním v podstate k obchádzaniu zákonných predpisov. V prvom rade súd súhlasí s argumentáciou žalovaných, že za žiadnych okolností nemohlo (bez ich vedomia a súhlasu) dôjsť k započítavaniu nimi uhrádzaných preddavkov na existujúci dlh z predchádzajúcich ročných vyúčtovaní. V prvom rade na ich strane absentoval prejav vôle smerujúci k uhradeniu dlhu na nedoplatku. Tým, že pravidelne mesačne uhrádzali na stanovený účet sumu, ktorá zodpovedala výške preddavku stanovenej zálohovým listom, jednoznačne špecifikovali účel tohto plnenia. Súd nesúhlasí s názorom, že by táto platba musela byť konkrétne účelovo vymedzená (slovné), nakoľko s prihliadnutím na spôsob jej platenia, pravidelnosť úhrady a jej výšku, vôľa žalovaných uhrádzať preddavok na platbu je viac ako osvedčená. Svojim konaním v žiadnom prípade neprejavili úmysel uhrádzať nedoplatky z ročných vyúčtovaní. Je preto zrejmé, že pravidelnými mesačnými úhradami dochádzalo k poukazovaniu preddavkov do fondu a žalobca si nemohol zmeniť účel týchto platieb len na základe vlastného rozhodnutia. Závazkový vzťah medzi žalobcom a žalovanými (v hmotnoprávnom kontexte úhrad preddavkov a následne úhrad vyúčtovaných nedoplatkov) je vzťahom medzi veriteľom a dlžníkom. Žalobca má voči žalovaným nárok na úhradu tak preddavkov ako aj nedoplatku, pričom sa jedná o dve rôzne pohľadávky, ktoré sú v zákone oddelene vymedzené a povinnosť ich uhrádzať vzniká na základe odlišných skutkových a právnych okolností. Tieto dve pohľadávky predstavujú dva odlišné nároky, ktoré možno žalobou uplatňovať každú osve. Preto nemožno ustáliť, že započítaním poskytnutých pravidelných mesačných plnení na existujúci dlh z titulu nedoplatkov z ročných vyúčtovaní, by dochádzalo zo strany žalovaných k ich plneniu. Súd v tejto súvislosti poukazuje aj na to, že žalobca žalovaným žiadnym spôsobom (resp. to v konaní nepreukázal) neinformoval o svojom postupe. Podľa názoru súdu nepostačuje odkaz na vyúčtovanie nedoplatkov, v ktorom podľa názoru žalobcu, malo byť toto konanie jasne vyjadrené uvedením len časti sumy započítanej na výšku uhradených ročných preddavkov. Len takéto aritmetické vyjadrenie, ktoré mimochodom postráda špecifikáciu (žalobca

neodôvodňuje výšku zápočtu, v podstate svojvoľne priradil na plnenie dlhu sumu bez akéhokoľvek odôvodnenia), nemožno považovať za vysvetlenie postupu žalobcu. V tejto otázke možno vziať na zreteľ aj to, že správca je bezpochyby povinný vykonávať hospodárenie s prostriedkami mu zverenými, prehľadne, zrozumiteľne a preskúmateľne. Je tiež povinný sledovať plnenia a úhrady a vymáhať vzniknuté nedoplatky včas a tak, aby nedochádzalo k premlčaniu uplatňovaných pohľadávok. Podľa názoru súdu, ak vznikli na strane žalovaných nedoplatky a to zjavne už za rok 2009, mal žalobca konať promptne a podávať žalobu ihneď ako sa o nedoplatkách dozvedel. Jeho postup, kedy v podstate dlh z roku 2009 následne v rozpore so zákonom kryl inými účelovo vymedzenými plneniami zo strany žalovaných, spôsobil stav, že jeho skutkové tvrdenia, od ktorých odvodzuje dôvodnosť žaloby, sú nejasné a nezrozumiteľné.

27. Týmto svojim konaním zároveň obchádzal zákonné ustanovenia o premlčaní. Došlo, v skutkovom dôsledku, k prenášaniam pohľadávok, resp. k posúvaniu dátumu začatia plynutia ich premlčacej doby. Vychádzajúc zo záveru, že nedoplatok plynúci z ročného vyúčtovania a preddavky do fondu predstavujú dve rôzne pohľadávky, súd konštatuje premlčanie nedoplatkov z vyúčtovaní za roky 2009, 2010 a 2011. Je zrejme, že správca bol povinný vyúčtovať nedoplatky do 31.5 nasledujúceho roku a vlastníci boli tieto povinní uhrádzať do 30 dní odo dňa doručenia vyúčtovania. Vychádzajúc z toho, že vyúčtovanie za rok 2011, boli žalovaní povinní uhradiť najneskôr do konca júna 2012, premlčacia doba začala plynúť dňa 1.7.2012. Súd nesúhlasí s argumentáciou žalovaných, že na premlčanie tohto nároku treba aplikovať ustanovenie § 107 Občianskeho zákonníka, teda že by sa tento mal subsumovať pod ustanovenia o bezdôvodnom obohatení. Povinnosť uhradiť nedoplatok z ročného vyúčtovania predstavuje zákonnú a zároveň zmluvnú povinnosť žalovaných, u ktorých v prípade jej neuhradenia nedochádza k naplneniu skutkovej podstaty bezdôvodného obohatenia (nezískavajú žiadny majetkový prospech). Premlčacia doba je preto všeobecná trojročná a pre vyúčtovanie za rok 2011 (kde nedoplatok činil 1.055,21 Eur) uplynula 30.6.2015. Už len súčet nedoplatkov za vyúčtovanie za roky 2009, 2010 a 2011 (ktoré sú ako nároky nepochybne premlčané), je vyšší, ako žalovaná suma v tomto konaní (žalobou doručenu až dňa 11.2.2016). Vzhľadom na vznesenú námietku premlčania zo strany žalovaných, súd nemôže žalobcovi uplatnený nárok priznať.

28. Súd sa tiež zaoberal (v súvislosti s posúdením otázky premlčania uplatneného nároku) aj argumentáciou žalobcu o strete vzájomných pohľadávok a teda nemožnosti premlčania uplatňovaného nároku. Súd nemôže za žiadnych okolností ustáliť existenciu akýchkoľvek vzájomných pohľadávok medzi sporovými stranami. Na strane žalovaných voči žalobcovi neexistovala žiadna pohľadávka, teda taký záväzkovoprávny vzťah, v rámci ktorého by zastávali voči žalobcovi ako dlžníkovi pozíciu veriteľa. Preto súd na v tomto konaní ustálený skutkový stav nemôže aplikovať ustanovenie § 580 a nasl. Občianskeho zákonníka.

29. Záverom súd uvádza, že v civilnom sporovom konaní, ovládanom princípom kontradiktórnosti, je nutné klásť dôraz nielen na viazanosť úspešnosti sporovej strany na unesení dôkazného bremena, ale aj bremena tvrdenia. Ak je argumentácia a uvádzania rozhodujúcich skutočností zo strany sporovej strany v konaní neprehľadné, chaotické a samotnému súdu neumožňuje presnú konkretizáciu postupu a konania žalobcu, žalobe vyhovieť nemožno. Podľa názoru súdu bol žalobca voči žalovaným dlhodobo nečinný, preto musí znášať následok v podobe kvalifikovaného uplynutia času, kedy zákon priznáva nároku uplatniteľnosť pred súdom. Rovnako možno zhrnúť, že postup žalobcu, kedy obchádzal vôľu žalovaných uhrádzať platby preddavkov a bez ich vedomia použil plnenia na úhradu odlišného dlhu, nemôže požívať súdnu ochranu. Vzhľadom na vyššie uvedené súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

30. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 a 259 ods. 1 Civilného sporového poriadku. Žalobca zobral žalobu v časti o zaplatenie 176,38 Eur s príslušenstvom späť, čím zavinil zastavenie konania a je povinný nahradiť trovy konania žalovaným. Zároveň bol neúspešný aj vo veci samej, čím nesporne žalovaným vznikol nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi a to v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník v zmysle § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré je možné podať v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajšom súde, písomne, v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 Civilného sporového poriadku).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 Civilného sporového poriadku).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 Civilného sporového poriadku).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 Civilného sporového poriadku).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.